

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 57. S. Paulus coram Festo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.
A. C. 54.

Jos. XX.
ant. c. 7.

Tacitus XII
annal.
Suet. Claud.
c. 28.

cum sciret, Paulum magnas summas pro eleemosinis attulisse. Transacto ejus Præturæ tempore, Portium Festum successorem accepit; Paulum vero reliquit in carcere, ut apud Judæos gratiam iniret; hoc autem nihil obstante Cæsareæ primores Romam profecti sunt, accusationis ejus capita ad Cæsarem delaturi; nec aliter quam Pallantis fratris potentia pœnas, ob illata Judæis mala committas, effugit; quippe libidine, & crudelitate Præturam fœdaverat; quod facere solent illi, quos solius fortunæ favor evexit.

§. LVII.

S. Paulus coram Festo.

Act. 25.

Postquam Festus Cæsaream in sua Provincia adventasset, post tres dies ivit Jerosolymam, ubi eum Sacrificatorum Principes, & Seniores Judæorum sollicitarunt, ut Paulum damnaret. Ipse respondit; Romanis non esse in more positum, quemquam condemnare, nisi coram ejus accusatoribus, & data defensionis libertate. Tunc eum summis precibus exorare conabantur, ut juberet Paulum Jerosolymam duci; sperantes in via occasionem eundem interficiendi non defuturam. Sed Festus; Paulum Cæsareæ custodiri, illuc eum accusatum venirent.

Post

Post octo vel decem dierum moram Cæsaream rediit. Altera die non distulit Tribunal conscendere, jubetque Paulum adduci. Judæi, qui Jerosolyma venerant, magnas quidem promebant accusationes, sed probationibus destitutas, S. Paulus vero strenue causam agens, ajebat; nihil, quod contra Legem Judæorum, Templum, aut Cæsarem fecisset, probari posse. Tunc Festus, ut Judæis faveret; visne Jerosolymam ire, ut ibi te judicem? At Paulus: *Sto coram tribunali Cæsaris, hic judicer, nullum Judæis malum intuli, quapropter eorum manibus tradi possem. Appello ad Cæsarem.* Festus percepto suorum consilio, statuit, ut ad Cæsarem iret, quia ad Cæsarem appellasset. Itaque S. Paulus potestatem sæcularem, etiam Imperatoris Gentilis implorare non dubitavit, ut vitam suam servaret, tunc Ecclesiæ necessariam.

Sæculum I.
A. C. 54.

Aug. epist.
50. ad Boni-
fac. n. 28.

Act. 25. 13.
Jof. XX.
ant. c. 5.

Paucis abhinc diebus Festus a Rege Agrippa, & sorore ejus Berenice invisitur. Ea Herodi Regi Chalcidis Patruo suo nupta fuerat, quo defuncto aliquamdiu in viduitate permansit, nec deerant, qui eam incestus cum juniore Agrippa fratre criminarentur; ut malignæ famæ cursum sisteret, ad novas nuptias mentem adjecit. A Rege Ciliciæ Polemone obtinuit, ut circumcidi pateretur, & sic potiretur ejus conjugio. Ad id facti Berenices

Sæculum I.
A. C. 54.

renices opulencia movebatur. Verum non diu tenuit amicitia conjugalis, sed ab ea derelictus, etiam Judaicam Religionem abjecit. Talis erat Berenice, quæ tunc cum Agrippa fratre apud Festum divertit. Cum aliquamdiu ibi manerent, Festus coram Rege de Paulo mentionem fecit, quem Felix captivum reliquisset, & Judæi accusassent, tanquam mortis reum. Cum vero, inquit, præsentessent, nullum eorum, quæ suspicabar, crimen objecerunt, sed de suæ Religionis questionibus disputabant, & de quodam Jesu mortuo, quem Paulus vivere asserbat. Percuperem, inquit Rex Agrippa, hunc hominem audire. Cui Festus: Cras enim vero audies.

Act. 25. 23.

Sequenti luce Agrippa, & Berenice cum magno comitatu in Festi auditorio comparent, ubi & Tribuni, & civitatis Primates convenerant. Introducitur Paulus. Tum Festus: Statui hunc hominem ad Imperatorem mittere, quia appellavit, nihil autem certi, quod scribam habeo. Ideo eum vobis produxi, ut audiretis, Tu præcipue Rex Agrippa! non enim mihi videtur rationi consentaneum, captivum transmittere, & de ejus causa tacere. Eratque omnino Romanorum, qui Provincias regebant, usus, ut cum ad Imperatorem quosdam reos remitterent, etiam de eorum causa, vel crimine perscriberent.

L. un. ff. de libell. dimissionis.

Tum

Tum Rex Agrippa ad Paulum: Licet tibi pro te loqui. S. Paulus manu extensa in hunc modum locutus est: *Felicem*

Sæculum I.

A. C. 54.

me existimo, Rex Agrippa! quod liceat coram te defensionem meam proferre, cui Judæorum mores, & quæstiones notæ sunt. Pergit deinde; se semper Pharisæorum, & Resurrectionis mortuorum Doctrinam tenuisse; se quondam contra Nomen Jesu Nazareni, & Discipulos ejus fuisse zelosissimum. Tum narrat suam conversionem, & prædicationem, & sic concludit: Hæc est causa, cur Judæi me in Templo comprehensum voluerint occidere; sed divina ope usque in hanc diem luce fruor; testimonium veritati coram magnis, & pusillis reddo. Et nihil, nisi quæ Prophetæ, & Moyses prædixerunt; in medium afferro, scilicet Christum pati oportuisse, eum in Resurrectione mortuorum esse primum, per quem lumen fidei populis, & Gentibus annuntiari oporteat.

Act. 26.

Act. 26. 21.

Sic loquentem Festus clamore interpellat: *Insanis Paule! multæ litteræ tibi mentem removerunt.* At Paulus: *Non insanio, Illustrissime Feste! sed veritas, & sapientia linguam meam dirigunt. Audacter eloquor coram Rege, qui hæc omnia novit; nec quidquam eorum in occulto factum. Nunquid Rex Agrippa Prophetis credis? Scio, quod credas; Tunc Agrippa: Parum abest, ut me Christianum facias;*

Sæculum I.
A. C. 54.

*cias; cui Paulus: Oro Deum, ut nihil al-
sit; sed tu, & omnes adstantes hodie fin-
tis, sicut ego sum, solis vinculis exceptis.*
Tunc omnes surrexerunt, eratque senten-
tia omnium, eum esse innocentem, di-
xitque Agrippa ad Festum: *Poteras eum
dimittere liberum, nisi ad Cæsarem ap-
pellasset.* Ratum vero permansit, ut in
Italiam proficisceretur.

§. LVIII.

Seditiones Judæorum.

Jos. XX.
ant. c. 7.

Cum Festus in Judæam advenit, erat hæc
Provincia latrociniis infamis; de-
prædationes oppidorum, incendia, nemo
erat, qui puniret. Sicarii omnia terrore
impleverant. Seductorem quemdam,
qui populo promiserat, se Duce ab om-
nibus malis liberatum iri, multi in deser-
ta secuti sunt; in hos Festus cum pedi-
tum copiis, aliquot equitum turmas im-
misit. Eadem ferme tempestate Rex A-
grippa Jerosolymæ in Asmonæorum Pa-
latio sublimi quodam loco nova concla-
via exstruxit, unde non solum in civita-
tem, sed etiam ex suo cubiculo in ipsum
Templum amœnissimus erat prospectus,
ita ut sibi, quæcunque in Templo fierent,
possent esse perspecta; id vero Jeroso-
lymitarum Præcipui impatientissime tu-
lerunt, eo quod Lege eorum vetitum esset,
ne